

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. marts 2014
Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Marie Louise Skibsted
Als
Sagsnr.: 2014-0030-1949
Dok.: 1063304

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 564 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. februar 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Torsten Schack Pedersen (V).

Karen Hækkerup

/

Christian Hesthaven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 564 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Mener ministeren, at hun som minister har en pligt til at sikre, at personer idømt fartbøder, klip i kørekortet og betingede frakendelser af kørekort, får deres sag genoptaget, når der foreligger en endelig frikendelse fra byretten for fartovertrædelse på samme strækning på grund af forkert skiltning og/eller manglende dokumentation for korrekt skiltning?”

Svar:

Jeg kan indledningsvis henvise til Justitsministeriets besvarelse af 4. juli 2013 af spørgsmål nr. 860 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del). Som det fremgår heraf, vil anklagemyndigheden, såfremt man bliver opmærksom på, at en eller flere personer med urette er blevet straffet, tage initiativ til at søge afgørelsen ændret gennem anke eller genoptagelse af sagen.

Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis det i en dom fra Højesteret eller landsretten bliver fastslået, at der ikke har været den fornødne hjemmel i loven til at straffe en person for det forhold, der har været rejst tiltale for. I sådanne tilfælde vil der kunne være grundlag for at genoptage andre lignende sager, herunder f.eks. indbringe sager afgjort af byretten for landsretten med påstand om frifindelse.

I de tilfælde, hvor sagerne er afgjort ved udenretligt bødeforelæg, vil anklagemyndigheden kunne omgøre afgørelsen og tilbagebetale den uretmæssigt opkrævede bøde til den pågældende.

Som et eksempel på denne praksis fra færdselsområdet kan der henvises til dommen refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 2005.1128 Ø, hvor en person blev frifundet for overtrædelse af en hastighedsbegrænsning angivet ved færdselstavle. Begrundelsen for frifindelse var, at færdselstavlen ikke forinden opsættelse var blevet godkendt af Vejdirektoratet og derfor fandtes at være opsat uden lovligt grundlag.

Anklagemyndigheden tog efter dommen initiativ til, at en lang række sager, hvor der var sket domfældelse, eller hvor bilisten havde vedtaget et bødeforelæg for overtrædelse af færdselslovens hastighedsregler på baggrund af den ulovligt opsatte skiltning, blev genoptaget og bøden tilbagebetalt.

Det er kun ganske undtagelsesvist, at det efterfølgende viser sig, at der ikke har været den fornødne hjemmel i loven til at straffe en person, og at der således sker genoptagelse af straffesager på det grundlag. Hvis det imidlertid konstateres, at en eller flere personer med urette er blevet straffet, vil anklagemyndigheden som nævnt tage skridt til at søge afgørelserne ændret.

Jeg er på denne baggrund helt tryk ved, at anklagemyndigheden, hvis man bliver opmærksom på, at en eller flere personer med urette er blevet straffet, tager initiativ til at søge afgørelsen ændret gennem anke eller genoptagelse af sagen eller i de tilfælde, hvor sagerne er afgjort ved udenretligt bødeforlæg, ved omgørelse af afgørelsen og tilbagebetaling af den uretmæssigt opkrævede bøde. Jeg finder derfor ikke grundlag for at foretage yderligere i sagen.